

Zbirka medijskih objav
JAVNI SKLAD RS ZA KULTURNE DEJAVNOSTI,
02. 05. 2012 do
04. 05. 2012

Število objav: 7
Tiskani mediji: 5
Splet: 2
Radijske postaje: 0
Televizijske postaje: 0
Teletekst: 0

Spremljane teme:
22. slovensko zborovsko tekmovanje
Naša pesem 2012
Festival mlade literature Urška
Javni sklad RS za kulturne dejavnosti

Seznam objav v zbirki:

	Naslov	FOTO: "Majhno je lepo"		
Zaporedna št. 1	Medij; Doseg	Radio Krka (Splet); 0		
	Rubrika / Datum	Ostalo, 02. 05. 2012		
Stran v zbirki 3	Avtor	neznan avtor		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	Uspešna predstavitev mladih gledališčnikov podružnice Birčna vas		
Zaporedna št. 2	Medij; Doseg	Lokalno.si (Splet); 0		
	Rubrika / Datum	Novice, 03. 05. 2012		
Stran v zbirki 4	Avtor	neznan avtor		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	"Med pisanjem sem jokala"		
Zaporedna št. 3	Medij; Doseg	Naša žena; 79000	Stran: 14	Površina: 1286 cm2
	Rubrika / Datum	Naš pogovor, 03. 05. 2012		
Stran v zbirki 5	Avtor	Janovsky Ajda		
	Teme	Festival mlade literature Urška		

	Naslov	Zmagal je zbor Megaron		
Zaporedna št. 4	Medij; Doseg	Dnevnik – Pilot; 341000	Stran: 6	Površina: 62 cm2
	Rubrika / Datum	Priloga Pilot, 04. 05. 2012		
Stran v zbirki 8	Avtor	neznan avtor		
	Teme	22. slovensko zborovsko tekmovanje Naša pesem 2012		

	Naslov	Jubilejni Linhartov gledališki maraton		
Zaporedna št. 5	Medij; Doseg	Gorenjski glas – Deželne novice; 0	Stran: 10	Površina: 296 cm2
	Rubrika / Datum	Ostalo, 04. 05. 2012		
Stran v zbirki 9	Avtor	Kržišnik Tatjana		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	Župan trobil v rog in klical pomlad		
Zaporedna št. 6	Medij; Doseg	Hopla; 62000	Stran: 25	Površina: 130 cm2
	Rubrika / Datum	Ostalo, 04. 05. 2012		
Stran v zbirki 10	Avtor	M.M.		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	Kultura kot alternativa brezglavi potrošnji		
Zaporedna št. 7	Medij; Doseg	Večer; 127000	Stran: 20	Površina: 415 cm2
	Rubrika / Datum	Koroška, 04. 05. 2012		
Stran v zbirki 11	Avtor	Tušek Lesjak Petra		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

Regija 07 - Novo mesto Vir: Radio Krka 2.5.2012 21:29:33 0 komentarjev

FOTO: "Majhno je lepo"

6

24 učencev Podružnice Birčna vas se je v aprilu udeležilo 4. gledališkega srečanja podružničnih šol Slovenije »MAJHNO JE LEPO« v Mlinšah pri Izlakah. Festival je potekal dva dni. Na srečanju je nastopilo več kot 350 mladih gledališnikov.



Predstave je spremljala dramaturginja ga.Ksenija Repina Kramberger, selektorica Javnega sklada Republike Slovenije za kulturne dejavnosti.

Učenci so nastopili s spletom pravljic z naslovom Sneguljčica išče princa. Strokovna svetovalka je mlade igralce zelo pohvalila. Prepričali so jo z dobro naučenim programom, s samozavestnim nastopom, z glasnim in jasnim govorom, s povezanostjo mlajših in starejših učencev, z domiselnim vključevanjem instrumentov, petja in plesa.

Všeč ji je bil scenarij, povezanost med prizori, rekviziti, prisrčni in preprosti kostumi. Učenci so prejeli priznanje in povabilo za udeležbo na naslednjem srečanju.

Popravljeno 2.5.2012 21:37:54

SLIKOVNA VSEBINA



Uspešna predstavitev mladih gledališčnikov podružnice Birčna vas

[Komentiraj](#) [Natisni](#) [Objavi](#) [Objavi](#) [Objavi](#) [Všeč mi je](#)

3.5.2012 | 07:30

12. aprila se je 24 učencev podružnice udeležilo 4. gledališkega srečanja podružničnih šol Slovenije »Majhno je lepo« v Mlinšah pri Izlakah. Festival je potekal dva dni. Na srečanju je nastopilo več kot 350 mladih gledališčnikov. Predstave je spremljala dramaturginja ga. Ksenija Repina Kramberger, selektorica Javnega sklada Republike Slovenije za kulturne dejavnosti.

Naši učenci so nastopili s spletom pravljic z naslovom Sneguljčica išče princa. Strokovna svetovalka je mlade igralce zelo pohvalila. Prepričali so jo z dobro naučenim programom, s samozavestnim nastopom, z glasnim in jasnim govorom, s povezanostjo mlajših in starejših učencev, z domiselnim vključevanjem instrumentov, petja in plesa. Všeč ji je bil scenarij, povezanost med prizori, rekviziti, pristrčni in preprosti kostumi. Učenci so prejeli priznanje in povabilo za udeležbo na naslednjem srečanju.

Mentorici: Andreja Krnc, Vida Šter



OŠ Šmihel - podružnična šola Birčna vas

[< nazaj](#)

Galerija





Stanka Hrastelj, pesnica in pisateljica

»MED PISANJEM SEM JOKALA«



Stanka Hrastelj: »V odločitev za temo romana *Igranje* me ni vodila misel, kakšna tema bi bila aktualna. Moj oče je bil shizofrenik.«

Morda prva z modro ptico nagrajena knjiga, roman Igranje, res potrjuje misel, da se umetnost rojeva iz bolečine, a ob njeni avtorici, mladi, nadarjeni pesnici in pisateljici Stanki Hrastelj, boste pomislili na vse prej kot na Francko, ki teče za vozom. Simpatična Brežičanka je poosebljenje pozitivne energije, zato ni nič čudnega, da ji je celo v tragično zgodbo o shizofreniji, ki je bila zanjo zaradi osebnih izkušenj s to boleznijo še toliko bolj boleča, uspelo vtisniti pečat humorja.

Poln smeha je bil tudi ta pogovor, ki se je odvijal prav na dan, ko je njen prozni prvenec prišel iz tiskarne.

Od januarja, ko ste prejeli nagrado modra ptica, pa do marca, ko je izšla nagrajena knjiga *Igranje*, je preteklo kar precej časa. Ste težko čakali na izid?

Sprva niti ne, ker je bil začetek leta kar pester. V januarju sem bila na pisateljski rezidenci in sem se že ukvarjala z novim projektom. Ampak ko sem se vrnila, je začelo vznemirjenje rasti.

Na izid *Igranja* pa so težko čakali bralci in so vas v teh dveh mesecih pred izidom zagotovo zasuli z vprašanji ...

Odziv in zanimanje sta me kar presenetila. Veliko ljudi me je spraševalo, kdaj bo knjiga izšla, kdaj jo bodo lahko prebrali. Marsikdo mi je rekel, da je že bil v knjigarni, pa je tam še ni. Malo je to najbrž zaradi tega, ker v Sloveniji sicer ni praksa, da se nagrada podeli za rokopolis in knjiga izide šele pozneje.

Prve informacije, ki jih je javnost dobila o knjigi, so vsekakor vzbudile radovednost. Izvedeli smo, da gre za notranji monolog ženske, slehernice, Marinke, ki izgubi službo. Ste takrat, ko ste začeli pisati roman, slutili, da se bo s takšnim življenjskim scenarijem lahko poistovetilo toliko ljudi?

V odločitev za to temo me ni vodila toliko misel, kakšna tema bi bila aktualna. Moj oče je bil shizofrenik. To je bila tema, o kateri sem morala pisati. Izgubo službe sem vpletla zgolj kot življenjsko situacijo, ki junakinjo potisne čez rob. Mislim, da marsikdo nosi v sebi zasnovano boleznijo, a se ta pri nekaterih nikoli ne razvije. Manj odporen človek pa ob določenih življenjskih okoliščinah zbolijo. Izguba službe je nekaj, kar močno prizadene občutek varnosti. In to se je zgodilo moji junakinji. Na videz zelo stabilna služba, v kateri ni bilo pričakovati nobenih posebnih sprememb, se je nenadoma se-

Prozni prvenec je avtorica Stanka Hrastelj posvetila stricu, igralcu Vinku Hrastelju, ki si je upal slediti svojim velikim umetniškim željam.



sula. Najprej se je to niti ni zelo dotaknilo, potem pa se ji je zgodilo to, kar se danes navadno zgodi Slovincu ali Evropejcu na trgu dela: iskanje službe v zelo slabih možnostih. Junakinja išče službo, a je ne dobi, zato se je prisiljena zateči h kompromisom. Najde službo na ženski reviji, ki jo, namesto da bi jo izpolnjevala, nasprotno, spravlja v depresijo. V takšnih okoliščinah začne njena latentna shizofrenija počasi prihajati na površje.

Marinkino sodelovanje z žensko revijo Dolcevita je v knjigi opisano tako pristno, da sem nemudoma začela iskati vaše ime med avtoricami slovenskih ženskih revij ...

Zdaj ste me razkrinkali. To 'izobrazbo' sem res pridobila v času, ko sem delala za žensko revijo. Tako kot junakinja sem tudi jaz pisala pod psevdonimom.

Zanimivo je bilo prek branja vaše knjige odkriti, da niste ena tistih umetnic, ki znajo na pamet citate iz sodobnih romanov, ne vedo pa, kaj so to birkinke, kdo je Jimmy Choo ...

Tudi to znanje sem pridobila ob omenjenem delu za žensko revijo. Priznati moram, da me ni preveč osebno obogatilo, mi je pa ponudilo vpogled v neke stvari, ki nekaterim tako veliko pomenijo, da okrog njih celo gradijo svoja življenja. Osebno se mi zdi kar malce grozljivo, da ljudje gradijo osebnost na tako plehkkih stvareh, zgolj na videzu in ne na nečem, kar bi zahtevalo intelektualni napor.



Plehkke stvari so, kot kaže, nadvse privlačne. Znana slovenska zvezdnika, ki gradita zgolj na videzu, Damjana Murka in Urško Čepin, srečamo celo v vaši knjigi ...

Damjana Murka in Urško Čepin sem vpletla v kontekstu tega, da je Marinka kot novinarka morala sodelovati z ljudmi, za katere prej ni niti vedela, da obstajajo. Z ljudmi, ki so »slavni in pomembni«, vendar v resnici nimajo česa pokazati. Ničesar niso dosegli in tudi človeštvo ni z njimi nič pridobilo.

Po drugi strani se v Igranju srečujemo s celo vrsto imen slovenskih umetnikov ...

Umetnikom, pisateljem in igralcem sem naredila majhen poklon. Vsak slovenski umetnik, ki je v knjigi omenjen, je omenjen z mojim globokim osebnim spoštovanjem. Gre za drugo raven kot pri Murku in Čepinovi.

Nabor umetnikov, ki jih omenjate, je precej nenavaden. To niso neka široko znana imena. Kako ste se odločali, koga uvesti v zgodbo?

Odločilna sta bila moja osebna naklonjenost in spoštovanje. Slikarja Didka, ki je sicer že pokojen in je iz naših koncev, sem vpletla, ker ga resnično cenim kot risarja. V življenju sicer ni imel niti ene razstave (no, mogoče je imel eno), a je znal iz ene same črte narediti zgodbo, ujeti duha osebe, ki jo je upodabljal. To se mi zdi vrhunsko. Omenjam še Matjaža Brulca, Rumena Leonidova in Milado Kalezič. Zanimivo glede Milade se mi je zdelo, da sem jo nekako vpletla v besedilo, nekaj mesecev pozneje pa je prešla Borštnikov prstan. Sama v sebi sem vriskala, ker se je to tako lepo poklopilo.

Igranje ste posvetili stricu, igralcu Vinku Hrastelju, ki je umrl, še preden ste se rodili. Kakšno vlogo je imel v vašem življenju?

Moji sorodniki so dokaj neambiciozni ljudje, ki so celo podcenjevali svoje sposobnosti. On je svetla izjema. Bil je ambiciozen. Imel je velike umetniške želje, ki si jim je upal slediti. V času revščine je odšel iz male vasi v zanj takrat veliko Ljubljano in se posvetil umetnosti, in to ne glede na to, da je izhajal iz okolja, kjer je bilo kaj takšnega popolnoma nerazumljeno. Iz tistega, kar so mi o njem pripovedovali, je jasno tudi, da je imel velike duševne težave. Možno je, da je imel shizofrenijo, tako kot moj oče. V nasprotju z mojim očetom pa stric žal ni zbral moči, da ne bi naredil samomora.

Tragičen del sicer tudi humorne zgodbe je Marinkina bolezen. Gre za bolezen, ki ste jo spoznali zelo od blizu ... Vsemu svetu priznati, da je imel vaš oče shizofrenijo, tako kot ste vi storili na razglasitvi modre ptice, je zelo pogumno dejanje. Povedali pa ste, da ste včasih očetovo bolezen prikrivali celo na bolniških pregledih. Kaj je spremenilo vaš odnos do nje?

Javno sem začela o tej bolezni govoriti oziroma jo tematizirati na literarni način s svojo prejšnjo knjigo poezije. Večino pesmi sem napisala o očetu oziroma za očeta. Ta zbirka je bila zame pomembnejša od *Igranja*, ker sem jo pisala v času, ko je bil moj oče še živ.

Z očetom sva bila zelo povezana. Ko je v mojih najbolj problematičnih letih zbolel, sem nenadoma izgubila figuro močnega moškega, hišnega Martina Krpana, ki je skrbel zame in za družino. Postal je krhek in prestrašen. Ker sva bila tako povezana, sem še bolj doživljala to, kar se je dogajalo potem. Ko se zgodi, da ljudje kar naenkrat ne prihajajo več na obisk. Ko postaneš izoliran. In jaz tega nisem

Stran / Page: 14

Doseg / Reach: 79000

Država / Country: SLOVENIA

Površina prispevka / Size: 1286 cm²

Kazalo

3 / 3

doživljala niti pol tako intenzivno kot on, ki je bil bolnik. Ljudje so se ga izogibali, ker je deloval kot čudak. Takšne reči te, hočeš nočeš, zaznamujejo. Moraš jih nekako dati ven iz sebe. Na primer z umetnostjo.

Umetnost se največkrat poraja pri ljudeh, ki hote ali ne hote živijo življenja, drugačna od povprečja. Ali mislite, da je bila izkušnja družinske bolezni povezana s tem, da ste se začeli umetniško izražati?

Ne, mislim, da se že rodiš kot ustvarjalec. Dober ustvarjalec pa postaneš, če potem to razvijaš. Če se pa ne rodiš kot ustvarjalec, si vseeno lahko obrtniško zelo dober, vendar v tvojem ustvarjanju nikoli ni bilo tistega, moderno rečeno, X faktorja.

Jaz sem se bolj borila s tem, da bi ga zani-

Za Igranje je Stanka Hrastelj osvojila, prvič podeljeno najvišjo denarno nagrado za literaturo v Sloveniji, modro ptico. Avtorica ob podelitvi nagrade.



kala. Od nekdanj sem se ukvarjala z umetniškimi rečmi, na primer s slikanjem, a so mi doma ves čas govorili: »daj zresni se, v tem ni kruha«. Zaradi tega sem imela vedno neki strah, da sem neresna. Jaz sem sebe dojemala kot neresno. Ker pa je bila ta potreba po ustvarjanju tako močna, se ji nisem mogla izogibati, ne glede na to, kar so mi pametni odrasli ljudje govorili, in sem se vseeno predala ustvarjanju.

Kako danes gledate na njihova opozorila? So imeli tudi malo prav? Je težko živeti kot pesnik oziroma pisatelj v Sloveniji?

Materialno je sicer zelo težko živeti od tega. Večina, ki to počne, ima zraven še kakšno službo. Jaz živim od literature, toda ne samo od pisanja, pač pa tudi od moderiranja, delavnic ... Skratka, od stvari, ki so tesno povezane z literaturo. Pomembnejše je drugo vprašanje: ali lahko brez tega preživiš? Od tega težko živim, brez tega pa sploh ne bi mogla.

Če se vrneva malce nazaj k Igranju ... Je bilo pisanje težje ali lažje, glede na to, da ste problematiko shizofrenije tako dobro poznali?

Lažje je bilo, ker sem jo poznala, vsaj tehnično. Ker pa se je to dotikalo mene osebno, ker je bilo del mojega življenja, pa je bilo tudi izredno naporno. Velikokrat sem se morala pri pisanju ustaviti, ker sem se morala zjokati. Med pisanjem romana sem predelala veliko bolečine. **Marinko sem si predstavljala kot kle-**

petavo sogovornico, ki želi v nekaj minutah povedati vso svojo življenjsko zgodbo. Zdi se, da stavki kar bruhajo iz nje. Je bil ustvarjalni proces tako dinamičen kot pripoved? Ste sedli in jo v nekaj mesecih napisali od začetka do konca ali ste se vmes ustavljali?

Hvala za to mnenje. Res sem želela, da tako deluje. Hotela sem pokazati, kako se je Marinka počutila telesno in sem skušala to napisati tako, kot bi povedala v enem stavku. Posamezna poglavja so bila napisana naenkrat, sem pa pozneje besedilo še veliko obdelovala. Vedno se nagibam h krčenju oziroma krajšanju. To je posledica tega, da sem pisala poezijo. Na koncu sem tudi odstranila eno poglavje, ker se mi je zdelo, da nakazuje »srečni konec« in da je v njem malce patetike.

Kako bi se končala zgodba, če ga ne bi odstranili?

Najbrž bi stvar nekoliko razvodenela. Hotela sem pustiti odprt konec, dati bralcu možnost, da sam raztolmači, kaj se s protagonistko zgodi. Je po sprejemu v psihiatrično bolnišnico z njo boljše ali slabše?! Je konec srečen ali tragičen?! V zadnjem poglavju se je ta moja tendenca preveč kazala, zato sem preprosto pritisnila »delete«.

Z vašim proznim prvencem Igranje ste gladko osvojili prvič podeljeno najvišjo denarno nagrado za literaturo modro ptico in pri tem »prehiteli«

celo tako uveljavljeni imeni, kot sta Evald Flisar in Vinko Möderndorfer. Prejšnja dela, pesniške zbirke so vam prinesle naslov najboljših mlade pesnice Festivala mlade literature Urška (2001), Kosovelov medaljon (2005), nagrado 21. slovenskega knjižnega sejma za najboljši literarni prvenec (2005) in naslov Vitezinja poezije pesniškega turnirja 2007. V čem je skrivnost vašega uspeha?

Uspeh je zelo relativen pojem in vsakemu pomeni nekaj drugega. Je stvar percepcije tega, kako te drugi ljudje vidijo. Če je uspeh nekaj, kar prinese dostojen dobiček, sem prava zguba. Poleg tega pri pisanju ne razmišljam, ali mi bo prineslo nagrade in priznanja. Prav tako me ne mika napisati čim več knjig. V tem smislu ne sklepam kompromisov. V objavo dam le tista svoja besedila, ki se mi zdijo dobra, slaba in povprečna pa obdržim v predalu.

Literarni parket ste najprej popolnoma osvojili s poezijo, zdaj ga osvajate s prozo. Kaj sledi? Dramatika?

Prav nasprotno, poezija je osvojila mene. Usodno in dokončno. Tudi *Igranje* je proza bolj na formalni ravni. Je poezija, ki je podlegla mimikriji. Trenutno pa sem si res drznila zajadrati še v druge vode. Roman skušam predelati v filmski scenarij. Sanja se mi ne, če sem na dobri poti, ampak to mi bodo že drugi povedali.

Ajda Janovsky



Zmagal je zbor Megaron

Mednarodna žirija je na 22. tekmovanju slovenskih pevskih zborov **Naša pesem**, ki se je te dni odvila v Mariboru, dodelila največ točk Komornemu mešanemu zboru Megaron iz Ljubljane, ki ga vodi dirigent Damijan Močnik. Drugo mesto je zasedel Zbor sv. Nikolaja iz Litija in tretje mesto Mešani pevski zbor Obala iz Kopra. Na letošnjem tekmovanju najboljših slovenskih zborov je nastopilo 20 zborov in dve vokalni skupini, od tega kar šest debitantov. Med drugim velja omeniti, da je bilo prvo srečanje z imenom **Naša pesem** v mariborski dvorani Union organizirano pred pol stoletja, tekmovalni značaj pa je dobilo leta 1970.



Jubilejni Linhartov gledališki maraton

Jubilejni 15. Linhartov gledališki maraton je tudi letos ponujal pester spored za vse generacije.

Območna izpostava Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti Radovljica je kot organizatorica zvestemu občinstvu za dolgoletno zvestobo podarila brezplačen ogled vseh predstav.

Maraton ni bil samo jubilejen, ampak tudi rekorden po številu predstav in po številu obiskovalcev. To je dokaz, da ljudje radi ustvarjajo in podpirajo ljubiteljsko gledališče. Otroške, lutkovne in odrasle gledališke predstave so se razvrstile od 29. marca do 4. aprila na odrih od Bohinja do Podnarta. V četrtek smo začeli z dopoldanskimi predstavami v Osnovni šoli Staneta Žagarja Lipnica z lutkovnima predstavama mladih igralcev iz Osnovne šole prof. dr. J. Plemlja Bled, v Domu Joža Ažmana pa so vzporedno igrali Linhartovi čuki in Gledališki klub Osnovne šole Antona Tomaža Linhart Radovljica. Linhartovi čuki so s predstavo *Le po kom se je vrgel ta otrok* navdušili občinstvo in strokovno spremljevalko za Gorenjsko, saj jih je uvrstila na regijsko srečanje otroških gledaliških skupin. Tudi lutkovni predstavi Osnovne šole prof. dr. J. Plemlja iz Bleda sta bili uvrščeni na srečanje lutkovnih skupin. Četrtekovo popoldne smo nadaljevali v dvorani Knjižnice Antona Tomaža Linhart Radovljica z lutkovno predstavo *Snežaki korenjaki*.

Uvod v predstave za odrasle je pripadal gledališču Kulturnega društva Gašperja Lambergerja Ribno z Burko o jezičnem dohtarju, ki so jo odigrali v Kulturnem domu v Kropi. V Linhartovi dvorani pa smo se do solz nasmejali Partljičevi komediji *Partner*

ska poroka v izvedbi Smeh teatra z Brezjij.

Sledile so petkove dopoldanske predstave za otroke. V Osnovni šoli Antona Janše so gostovali Zelenjavčkarji in zmaj Požrtaj domače radovljiške lutkovne skupine Glumi teatra. Tudi ta lutkovna prestava se je po oceni strokovnega spremljevalca uvrstila na regijsko srečanje lutkovnih skupin. V Kulturnem domu v Podnartu so gostovali učenci Osnovne šole prof. dr. J. Plemlja Bled in Podružnične šole Ribno s štirimi predstavami in rekordnim obiskom otrok iz Podružnične šole Ovsise in vrtca Lesce in vrtca Posavec.

Petkov večer je v Linhartovi dvorani pripadal igralcem dramske skupine Srednja Dobrava s predstavo *Dese Muck Neskončno ljubljene moški*. Tudi sobotni večer je bil komičen. Gledališče Belansko je s predstavo *Pigmalion* gledalcem ponudilo komedijo, ki je bila hkrati tudi romanca.

Letos nas veseli, da sta se kar dve gledališki skupini odločili uprizoriti tekst Ivana Cankarja. Nedeljska predstava *Za narodov blagor* je bila v izvedbi Kulturnega društva Rudija Jedretiča Ribno. Igralci so blesteli tako z igro kot tudi s kostumi. Veseli smo bili obiska letošnjih maturantov, saj je Cankarjev *Narodov blagor* ena izmed letošnjih maturitetnih tem.

Linhartov oder je v torek in sredo pripadal Gledališču 2B iz Bohinja. Gledališče vsako leto v okviru večletnega ciklusa Pazi, evropski obrazi! obišče, oziroma, izbere eno od evropskih držav. Letos so si izbrali poljskega dramatika in satirika Slawomirja

Mrožka in predstavo *Na odprtem morju* v prevodu in režiji Darka Čudna. Predstava je bila skupna prireditev našega Javnega sklada in Knjižnice Antona Tomaža Linhart v okviru torkovih večerov. Piko na i pa je letošnjemu jubilejnemu Linhartovemu gledališkemu maratону dala vrhunska predstava Gledališča 2B iz Bohinja s Cankarjevimi *Hlapci* v režiji Nika Kranjca.

Petnajsti Linhartov gledališki maraton smo začeli s Partljičevo komedijo in zaključili s Cankarjevo dramo. Obiskovalci so bili zadovoljni, kar so dokazali z množičnim obiskom prav vseh predstav. Otroških predstav se je v samo dveh dneh ogledalo 1300 otrok, odraslih pa skoraj 800 obiskovalcev. Veseli nas, da smo lahko opazovali zadovoljne obraze, ki so odhajali, pa naj bo iz Linhartove dvorane ali kulturnega doma. Navdušeni pa niso bili samo obiskovalci predstav, ampak tudi igralci amaterskih gledališč, saj so lahko igrali pred množično publiko. Še enkrat iskrena zahvala zvestemu občinstvu, z nekaterimi smo se srečevali prav vsak večer, v imenu organizatorja Območne izpostave **Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti** in vseh 350 otroških in odraslih amaterskih igralcev. Ne smemo pa pozabiti, da teh predstav brez velike podpore obččin, ki imajo posluš za ljubiteljsko kulturo, ne bi bilo. Vsi se prav gotovo strinjamo, splačalo se je in nasvidenje prihodnje leto.

Tatjana Kržišnik
Javni sklad RS za kulturne dejavnosti

Otroških predstav si je v samo dveh dneh ogledalo 1300 otrok, odraslih obiskovalcev pa je bilo skoraj 800.



Župan trobil v rog in klical pomlad

Dokaj nenavaden prizor smo ujeli v Laškem, kjer so učenci in učitelji osnovnih in podružničnih šol Primoža Trubarja skupaj z Etno odborom Jureta Krašovca Možnar že 23. zapored pripravili Jurjevanje po ulicah Laškega. Zeleni Jurij se je s številnim spremstvom deklet z rožicami v rokah ter fantov, ki so trobili v rogove in prdce, in harmonikarjev podal po ulicah, klical pomlad, vmes pa pobiral darove,

predvsem jajca, iz katerih so nato spekli posebno jajčno jed – cvrtnjak. Pred občino je mlade pozdravil in obdaroval tudi župan **Franc Zdolšek** (na fotografiji desno), ki je brez pomislekov zatrobil v enega od rogov. Pri tem sta mu pomagala **Dimitrij Gril** (levo), vodja Urada za družbene dejavnosti, in **Ivan Medved** iz **Javnega sklada za kulturne dejavnosti** v občini Laško. Tako so vsi trije trobili v rog, a ne v istega, temveč vsak v svojega.

■ mm, foto: Mojca Marot



Kultura kot alternativa brezglavi potrošnji

Koroški kulturni festival Kompleks dva tedna v maju z vrsto dogodkov s ključnim opozorilom o vse pomembnejši skrbi za naše okolje

PETRA LESJAK TUŠEK

Nedavni praznični utrip se bo na Koroškem kmalu prevesil v prevladujoči kulturni utrip Koroškega kulturnega festivala Kompleks, ki bo s širokim spektrom dogodkov zajel Ravne, Slovenj Gradec, Prevalje in Mežico. Ustvarjalci že drugega kulturnega festivala, ki prvenstveno skuša približati kulturo mladim, a se ne omejuje le na mladino, bodo v obdobju od 11. do 26. maja ponudili raznolike dogodke. O pomenu festivala, ki bo skušal spodbuditi tudi k premisleku o današnji potrošniški družbi in čedalje bolj skrb vzbujajočim ekološkim temam sodobnega časa, smo se pogovarjali z direktorjem koroškega mladinskega kulturnega centra Kompleks Alešem Logarjem.

Kakšna sta namen in pomen koroškega kulturnega festivala za koroški kulturni prostor?

"Največji pomen je v širjenju kulture med mladimi. Kultura med mladimi ima še posebno pri nas na periferiji še vedno negativno konotacijo v smislu, da gre le za zabavo, pijačevanje. To napačno predstavo želimo premostiti. Naše poslanstvo je delo z mladimi, projekt Koroški kulturni festival pa je hkrati del tega poslanstva."

A festival seveda ni omejen samo na mlade.

"Definitivno ne. Je medgeneracijski, zato so tako zasnovani tudi dogodki, od glasbe, filma, gledaliških predstav, skratka dogodkov, ki lahko pritegnejo vse generacije."

Letošnji poudarek festivala je opozarjanje na nesmiselnost prekomernega potrošništva v povezavi z nujnostjo ekološke naravnosti, skrbi za okolje.

"Želimo opozoriti na brezglavo potrošništvo. Ozaveščanje ljudi o pomenu recikliranja doma seveda še ne pomeni, da smo nenadoma kar vsi ekologi brez meja. Zdi se nam pomembno, da se zavemo ekoloških problemov že v izhodišču: da potrošniško naravnani že v svoje domove prinašamo kupe stvari, ki jih sploh ne potrebujemo in jih nato kopičimo. Bolje je dvakrat premisliti že ob nakupovanju. Opozarjamo tudi na širše ekološke probleme, kar bo razvidno tudi iz dogodkov festivala, če omenim samo fotografsko delavnico na temo odpadkov in projekt EKOMpleks z delavnico ponovne uporabe stvari, ki bi jih sicer zavrgli."

Tudi obisk kulturnih dogodkov festivala - kulturna potrošnja - je verjetno lahko alternativa brezglavemu potrošništvu?

"Tudi tako lahko izpeljemo pomen, zagotovo je tudi to dobra izpeljanka."

Kakšen pa je bil odziv na fotografski in literarni natečaj, razpisan v sklopu festivala?

"Sprva slab, a na koncu vendarle dober. Treba je bilo počakati na iztek rokov, na koncu pa je izbira precej dobra. Tema brezglavega potrošništva bo dobro zajeta v okviru tako imenovane Umetnosti na potenco s finalom literarnega natečaja, slikanjem na temo brezglavega potrošništva in fotografsko razstavo ter plesom."

Poseben del bodo tudi jazz delavnice improvizirane glasbe, kar je nadgradnja utečenega sodelovanja z društvom Drugi zvoki in Jazzom Ravne. "Društvo Drugi zvoki se je po svojo rodilo v koprodukciji s Kompleksom, zdaj res segamo po podobnih stvarih. Želeli bi vzpostaviti mlado sekcijo ustvarjalcev jazza, ki postaja del kulture na Koroškem. Želeli bi, da se oblikuje mlada skupina, to pa je hkrati

napoved projekta Jazz Junior, ki se ga bomo v sodelovanju z Robijem Jamnikom in Francem Kokalom lotili prihodnje leto. Cilji naših projektov so dolgoročni. Tudi sam festival ima dolgoročne cilje, se še širiti in nadgraditi, kar je sicer povezano tudi z denarjem. Letos nam je uspelo pridobiti dovolj razpisnih sredstev, tako vire ŠOU, občine Ravne, JSKD, KKŠ pa tudi lastne vire, čakamo še urad za mladino. Festival je vreden 44 tisoč evrov. Želeli bi še več brezplačnih in za vse čim bolj široko dostopnih dogodkov, a večjih koncertov, ki so običajno magnet, žal ne moremo kriti sami, so pa vseeno pomembni zato, da pridobimo publiko za ostale kulturne dogodke. Bistvo vsega je, da vsak najde dogodek zase, zato tudi ponujamo raznovrstne zvrsti, film, slikarstvo, glasbo, gledališče, torej širok spekter."

Koliko obiskovalcev pričakujete tudi glede na lansko prvo izkušnjo z organizacijo festivala?

"Lani smo imeli okoli pet tisoč obiskovalcev, s čimer smo bili zadovoljni. Če jih bo tudi letos toliko oziroma bomo lahko število še povečali, toliko bolje. Letos je nekoliko manj dogodkov, a so bolj osredotočeni na tematiko. Vsi so ciljno usmerjeni in imajo določen namen."

Kako pa lahko širše ocenite delovanje Kompleksa, tako program kot obisk?

"Lahko rečem, da se moramo po letu trdega dela s to ekipo najprej zahvaliti vsem gostom, ki hodijo v Kompleks. Prostoru so spet dali dušo in prostor je zaživel. Da so nabito polne dvorane ob koncertih večjih prepoznavnih skupin, je po svoje lahko, da pa imamo nabito polno dvorano ob literarnem večeru, pa je že dosežek prizadevanj celotne ekipe, zato smo res zadovoljni."

Stran / Page: 20

Doseg / Reach: 127000

Država / Country: SLOVENIA

Površina prispevka / Size: 415 cm²

Kazalo

2 / 2



Aleš Logar, direktor koroškega mladinskega kulturnega centra Kompleks